

MISDAADVERSLAGGEVER JOHN VAN DEN HEUVEL:

'IK HEB EEN EXTRA BESCHERMENGE'

John van den Heuvel is een bekend gezicht, niet alleen in Eindhoven. Sinds hij regelmatig aanschuift aan de desk van het televisieprogramma RTL Boulevard, geniet hij landelijke bekendheid. Maar Eindhoven kende hem al veel eerder: zijn jeugd bracht hij hier door. „Eindhoven blijft van mij.”

TEKST: DOROTHÉE FOOLE FOTO'S: JEROEN BROEKMANS

Dat het pad van een misdaadverslaggever niet altijd over rozen gaat, ondervond John van den Heuvel begin dit jaar. Een interview voor zijn tv-programma 'Das je goed recht' liep onverwacht uit op een doodordinaire vechtpartij waarbij John een blauw oog en een gekneusd jukbeen moest incasseren. „Maar mijn aanvaller werd met een gebroken pink afgevoerd!” Voor zijn nieuwe boek 'Gevalen Engel' dat volgende maand juni uitkomt en waaraan John samen met Telegraafverslaggever Bert Huisjes nu de laatste hand legt, reisde hij naar Zuid-Amerika. Daar vroeg hij ex-Hells Angel Angelo Diaz het hemd van het lijf met betrekking tot de malafide praktijken van leden van deze motorclub. Saillant detail: Angelo is als 'overloper' zijn leven niet meer veilig en op z'n zachtst gezegd zullen de bij naam genoemde Hells Angels in het boek 'not amused' zijn met de pennensstreken van John van den Heuvel. Toch vindt John (1962), die van zijn tweede tot en met zijn achtttiende jaar in Eindhoven woonde, dat hij een veilig

beroep heeft. „Van mijn vrouw heb ik twee jaar geleden een gouden medaille van St. Benedictus gekregen. Deze draag ik dagelijks. Ik heb dus een extra beschermengel.”

John van den Heuvel komt nog vaak in Eindhoven en niet alleen om er zijn vader te bezoeken. „Ik ben een fervent PSV-fan evenals mijn middelste zoon, bovendien heb ik nog diverse vrienden in Eindhoven en uiteraard

„Op het Stratumseind liggen mijn voetstappen.”

veel goede herinneringen. Ook ga ik er nog geregeld uit.”

Frits nodigde John echter uit in een stukje Eindhoven waarvan hij het bestaan niet wist: de Smalle Haven. In het café restaurant van Rob van der Ploeg, Smalle Haven Menu, keek de journalist en programmamaker zijn ogen uit. „Op het Stratumseind liggen mijn voetstappen, maar vanaf nu ook in de

Smalle Haven. Geweldig. Echt de moeite waard. Ik weet nog dat een eindje verderop, ongeveer op de plek waar nu de ingang van de parkeergarage van de Heuvel Galerie is, het Binnenziekenhuis stond. Als kind ben ik daar ooit geholpen aan neuspoliepen. Mijn moeder heeft overigens in de binnenstad gewerkt, bij modezaak Lampe.”

Terwijl hij geniet van een ciabatta met kaas en rosbeef vertelt hij over zijn Eindhovense periode. „Ik ben in Amsterdam geboren maar op mijn tweede verhuisden mijn ouders naar Eindhoven. Mijn jeugd- en tienerjaren heb ik doorgebracht in het stadsdeel Stratum. Voetballen deed ik bij FC Eindhoven. Na de lagere school doorliep ik het St. Joriscollege, toen nog deels gevestigd op Eikenburg. Op mijn achttiende heb ik Eindhoven verlaten om bij de Amsterdamse politie te gaan werken. Uiteindelijk werkte ik als undercoveragent bij de Criminele Inlichtingen Dienst (CID).”

In 1990 veranderde John van baan en verbond zich als misdaadverslaggever aan het dagblad De Telegraaf. Hij ontmaskerde Desi Bouterse als drugsbaron, schreef als eerste over de

criminele praktijken van Willem Endstra, deed onderzoek in het criminele milieu in Suriname en de Nederlandse Antillen. Daarnaast schreef hij enkele boeken onder meer over Desi Bouterse en Bram Moszkowicz.

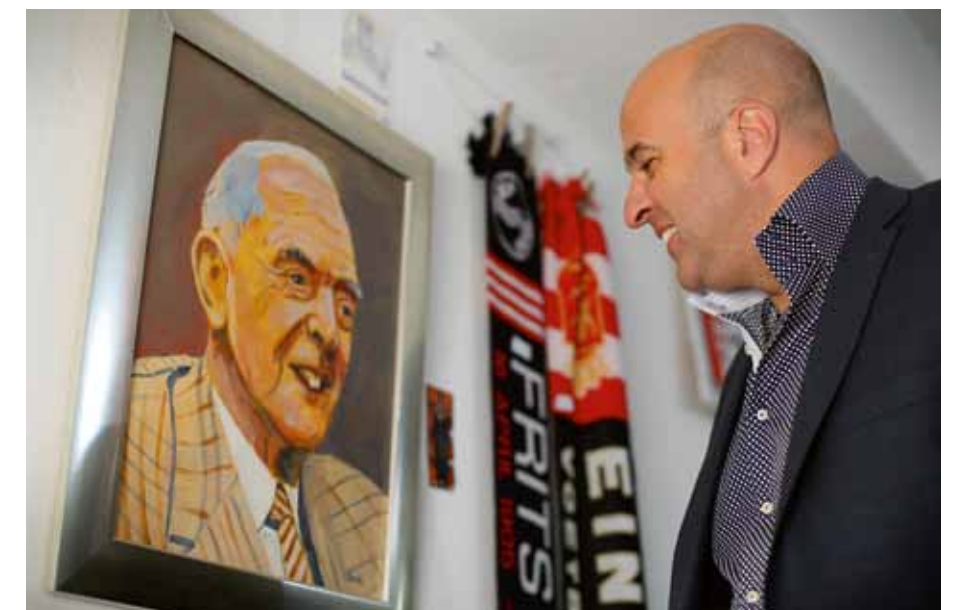
Vanaf 2001 is Van den Heuvel als crimedeskundige verbonden aan het televisieprogramma RTL Boulevard en sinds januari vorig jaar maakt hij voor SBS het programma 'Das je goed recht'. „Toevallig heb ik net te horen gekregen dat dit programma in het najaar wordt voortgezet.”

Onlangs maakte John ook nog twee exclusieve tv misdaaddocumentaires. Een daarvan ging over de beruchte Deventer moordzaak. Na de vrijlating van de tweemaal door Het Hof schuldig bevonden en veroordeelde Ernest Louwes is de discussie weer opgelaaid of hij nu wel of niet onschuldig heeft vastgezet voor de moord op de weduwe Wittenberg. John van den Heuvel: „Ik weet het niet. Louwes ontkent, maar ik moet je heel eerlijk zeggen, dat ik er mijn hand niet voor in het vuur durf te steken.

„Er is mij wel eens
geld geboden om een
getuigenverklaring
enigszins aan te passen.”

Alhoewel ik daar meteen aan moet toevoegen dat ze deze man nooit hadden mogen veroordelen op grond van deze zogenaamde bewijzen. Het is moeilijk om iemand wel of niet op zijn woord te geloven. Jaren geleden werd ik eens gebeld door een man die ervan beschuldigd en veroordeeld was zijn vrouw, Angelique van Osch, te hebben vermoord. Ik zocht hem op in de gevangenis en in een gesprek face to face bleef hij maar ontkennen, bijna geloofde ik hem. Totdat hij alsnog bekende en de plek aanwees waar hij zijn vrouw begraven had, omdat hij daardoor 1/3 vermindering van zijn straf van 12 jaar kreeg! Acht jaar hadden de ouders van Angelique in onzekerheid geleefd. Ze hadden zich om hun kleinkind ontfermd, maar moesten met het zontje ook naar de gevangenis want de vader, de moordenaar van hun dochter, eiste zijn bezoekrecht op. Ik bedoel maar.”

Over criminaliteit in Eindhoven vertelt John dat de vermoorde Hell's Angel Paul de Vries (destijds ook prominent lid van de beruchte Kempenbende) een Eindhovenenaar was en dat hij voor zijn tv-programma ook goede

contacten onderhoudt met de politie Brabant Zuid-Oost.

Wie met pek omgaat, wordt er mee besmet, luidt een oud Nederlands spreekwoord. Aangezien misdaadverslaggevers ook maar mensen zijn, rijst de vraag of John ook wel eens 'cadeautjes' aangeboden heeft gekregen. „Er zijn mij wel eens goederen aangeboden en ook geld om een getuigenverklaring enigszins aan te passen. Uiteraard heb ik dit pertinent afgewezen. Wanneer je daaraan begint, slaap je geen nacht rustig meer. Als journalist pas ik altijd hoor en wederhoor toe. Daarin ben ik erg zorgvuldig.”

Lopend door de binnenstad van Eindhoven wordt John regelmatig herkend. Wanneer we Design Daily's binnenlopen, gaat er echter geen lichtje branden bij eigenaar Dick de Bruijn. Alhoewel. „Ik ken u ergens van, van mijn vorige zaak misschien?” oppert hij. John van den Heuvel laat hem in het ongewisse, maar laat zich wel uitgebreid rondleiden. Hij toont interesse in zeer uiteenlopende producten. Zo mogen een opblaasbare bank, een rol Eindhovenbehang, een hip disco Time-it klikhorloge, een futuristische cd box, levensgrote zitvoetbal, design wereldbol en een 'cul is cool' piepschuim zitbox zich in zijn belangstelling verheugen.

Bij de herenmodezaak H & H aan de

Nieuwstraat voelt John zich meteen op zijn gemak. Niet verwonderlijk want eigenaar James Hoed en John kennen elkaar van het St. Joriscollege. Reden voor James om een glas Moët & Chandon nectar imperial in te schenken. Uiteraard halen beide heren herinneringen op. Namen en bijnamen passeren de revue: Bloemkool blijkt gebruikt te zijn voor een aardrijkskundeleraar met een pokdalig gezicht, maar ook medeleerlingen

„Ik heb nog wat geëxperimenteerd met haarmiddelen, maar dat hielp allemaal niet.”

worden in herinnering gehaald zoals Evert en Hans én Els, Karin en Ingrid.

John erkent de nodige liefdes en verliefdheden in Eindhoven te hebben gehad. „Ik had toen nog een dikke zwarte haarbos. Rond m'n tweeëntwintigste kwam daar de sleet in. Ik heb nog wat geëxperimenteerd met haarmiddelen, maar dat hielp allemaal niet. Uiteindelijk heb ik er maar het mes ingezet.” John woont

in 't Gooi en is al twintig jaar getrouwd met Mariëtte. Ze hebben drie zonen. „Mijn vrouw komt uit Haarlem, maar wanneer ik met iemand uit Eindhoven was getrouwd had ik waarschijnlijk nu in Eindhoven gewoond.”

Niet alleen tussen James en John klikt het. John kijkt ook met belangstelling naar de modedcollectie (99% Italiaans). „Helemaal mijn smaak, ik draag veel kleding van Italiaanse ontwerpers.” Hij verkapt ook een echte schoenenfreak te zijn. „Meer dan vijftig paar zullen er wel in mijn kast staan. Wanneer ik de kans krijg koop ik ze rechtstreeks via de importeur.” Geen schoenen van James deze keer, maar John gaat wel overstag bij het zien van een krokodillenlederen riem, een T-shirt en polo van het merk Moncler en een lichtgrijze stretchjeans van het merk Seven For All Mankind. Bij het afscheid lonkt hij toch nog even naar een paar krokodillen lederen schoenen, maar houdt de hand op de knip.

Als laatste loopt John nog binnen bij de Eindhovenwinkel. Hij bekijkt een replica van het oude stadhuis, de vlag met het Eindhovense wapen en mijmert even bij het door Lex Grote gemaakte schilderij van Frits Philips. „Frits Philips zag ik regelmatig bij PSV.” Met twee neptattoo's van Eindhoven als herinnering neemt hij afscheid. „Eindhoven blijft altijd ook mijn stad!”